

Oranje – kul .....

Of we het nu willen of niet, maar we ontkomen er niet aan. Aan de nonsens, kul en andersoortige berichten over het Nederlandse elftal in Brazilië. Over de pijntjes, uitstapjes, verschillen van meningtjes en wat we nog anders kunnen verzinnen rondom de mennekes, die geacht worden de eer van ons dierbre vaderland hoog te houden. De bal ophouden kunnen de meesten wel, maar de eer? De eer van ons vaderland, de nationale driekleur en van ons volk? We mogen ons als natie afvragen of we er wel goed aan gedaan hebben om deze lieden ermee te belasten de eer van ons volk hoog te houden. Kunnen zij de immense druk die dat met zich meebrengt wel aan? Schieten ze er niet van in de stress, zodat ze de ballen er naast schieten in plaats van in het doel? Kunnen ze er wel of niet van slapen of liggen ze er uren wakker van? Allemaal vragen die mij als rechtgeaarde Oranjesupporter ook bijna uit de slaap houden.

Wat ik tot nu heb gemerkt is dat het nogal schijnt mee te vallen. Louis en zijn staven schijnen de zaak goed te kunnen belubbersen en op de juiste momenten de juiste impulsen te kunnen geven om onze joengsjes op het rechte pad te houden.

En als het hunnie niet lukt, dan hebben we ook nog het hele leger van voetbalcommentatoren, analisten, voor- en nabeschouwers, deskundigen, mental coaches, zielenknijpers en ander vreemd volk om de ventjes wel op het rechte pad te krijgen. Ik kan urenlang geboeid naar al die kenners luisteren. Tot ik tot de ontdekking kom dat ik hun kostbare analyses heb gemist omdat de slaap mij te machtig werd en mij van die onontbeerlijke wetenswaardigheden heeft beroofd. Ik probeer er achter te komen, waardoor ik in slaap gevallen ben, maar dat lukt niet. Ik heb geen omgevallen lege klarefflessen naast me gevonden. Ik zag ook geen slaapmiddelen op de tafel of de grond. Niets van dat alles, dus moet ik tot de conclusie komen dat ik gewoon in slaap gevallen ben, omdat al die praatjesmakers gewoon niets zinnigs te vertellen hadden, waardoor ik wakker bleef.

Ik ga het hier niet over de uitslagen tot nu toe hebben. Ik weet dat ik me dan op glad ijs begeef en in het vaarwater van al die zelfbenoemde deskundigen dreig te komen en dat wil ik niet. Ik breng dan hun bijverdiensten in gevaar, waarmee ze na de uitzendingen zich in het Braziliaanse nachtleven kunnen storten. Tenminste als de metro rijdt, de politie niet in staking is, het carnaval niet is losgebroken of uitgebarsten en de wegen berijdbaar zijn en de taxi's rijden.

Hoe ik het allemaal uithou? Wel dankzij als die oranjereclame hier. Zelfs nu Wesley en Robin, en Daryl en Jordi en Jasper en alle anderen zo ver van mij vandaan zijn, zie ik hun contereitsels nog iedere dag op de TV, in de krant, in advertenties, extra reportages. Soms zie je het leed van de pijn zichtbaar op hun wangetjes, bij Arjan zie je dat de oren dan een beetje gaan hangen en van Nigel worden zijn tatoe's dan zo groot dat ze dreigen van zijn armen te vallen. Lichaamstaal zou je dat kunnen noemen. Wel een nieuw soort lichaamstaal, maar we leven dan ook in een tijd van onbegrensde mogelijkheden.

Gespannen ben ik altijd hoe de grote Louis daarop reageert. Doet hij het met veel grote woorden en lange uithalen of houdt hij het kort en krachtig. Gaat hij met de vragenstellers de strijd aan of blijft hij de sereniteit zelf en steeds maar weer proberen het al die domme vragenstellers nog eens voor ééns en voor altijd duidelijk te maken hoe het voetbal in elkaar

zit? En als de voorstelling dan voorbij is, kan ik met een gerust hart naar een andere zender overgaan om te genieten van de Tour of Wimbledon. Daar zie je niet zoveel oranje, behalve dan op de Alpe en kun je genieten van deskundig commentaar en allerlei wetenswaardigheden over de coureurs (tenminste als de Belgische TV inschakelt) of de ballenslaanders. Ik wens u een prettige sportzomer.